

AYŞENUR TANRIVERDİ • Serinlikler

AYŞENUR TANRIVERDİ 1988'de Kahramanmaraş'ta doğdu. Üniversite dönemine kadar Eskişehir'de yaşadı. İstanbul Üniversitesi Biyoloji Bölümü'nde öğrenim gördü. Öykü, deneme ve inceleme türündeki yazıları basılı ve dijital kültür sanat mecralarında yer aldı. 2019 yılında h2o Kitap etiketiyle *Yeryüzünün Derinliklerinde Olup Bitenler* adlı öykü kitabı yayımlandı. Eylül 2022'den beri Lizbon'da yaşıyor.

İletişim Yayınları 3350 • Çağdaş Türkçe Edebiyat 596

ISBN-13: 978-975-05-3566-6

© 2023 İletişim Yayıncılık A.Ş. / I. BASIM

1. Baskı 2023, İstanbul

EDITÖR Emre Bayın

KAPAK Suat Aysu

KAPAK FOTOĞRAFI Ömer Sedat Yenidoğan

UYGULAMA Hüsni Abbas

DÜZELTİ Yağmur Yıldırım

BASKI Ayhan Matbaası · SERTİFİKA NO. 44871

Mahmutbey Mahallesi, 2622. Sokak, No: 6/31 Bağcılar 34218 İstanbul

Tel: 212.445 32 38 • Faks: 212.445 05 63

CILT Güven Mücellit · SERTİFİKA NO. 45003

Mahmutbey Mahallesi, Devekaldırımı Caddesi, Gelincik Sokak,

Güven İş Merkezi, No: 6, Bağcılar, İstanbul, Tel: 212.445 00 04

İletişim Yayınları · SERTİFİKA NO. 40387

Cumhuriyet Caddesi, No. 36, Daire 3, Seyhan Apartmanı,

Harbiye Mahallesi, Elmadağ, Şişli 34367 İstanbul

Tel: 212.516 22 60-61-62 • Faks: 212.516 12 58

e-mail: iletisim@iletisim.com.tr • web: www.iletisim.com.tr

AYŞENUR TANRIVERDİ

Serinlikler

İÇİNDEKİLER

<i>Anahtar deliği</i>	7
<i>Mükerrer Bey'in beklenmedik karşılaşması</i>	15
<i>Altıncı kattaki komşu</i>	25
<i>Düşüncelerle dolu bir oda</i>	33
<i>Kamburunu kiralayan adam</i>	39
<i>Zehirli elbise</i>	45
<i>Nereye?</i>	53
<i>Göl</i>	57
<i>Menekşe Hanım'ın çiçekli evi</i>	61
<i>Bavul</i>	67
<i>Ayşe</i>	75
<i>Naciye Hanım'ın oğlu Naci'nin intikamı</i>	79
<i>Nuri bir gecede nasıl delirdi?</i>	85
<i>Kekik kokusu duyuluyordu</i>	91

Ŗu kediler 97

Performans 101

Henry ile serinlikte bir gezinti 107

Kızıl kan 111

Partenon'un inŖası 115

Anahtar deliği

Anahtar deliklerinin bir baş ve gövdeden oluşan kara, biçimli hatlarına gözlerinizi dosdoğru dayadınız mı, karşımızda yepyeni bir dünya açılır. Her zevk veren şey gibi anahtar deliğinin ardında olup bitenlere tanık olma arzusu da toplumun yasakladığı, ayıp bulduğu türdendir.

Bu işin en güzel yanı serüvenin ne zaman başlayacağının tahmin edilememesi... Eve henüz yeni girmiş olabilirsiniz, iyi bir kitabın sonlarına yaklaşmışsınızdır, mutfakta yiyecek bir şeyler hazırlıyor veya tam da bir yere yetişmek üzere aceleyle kapiya yönelmişsinizdir. Birden, o belirsiz fisiltılar duyulur. Sizi açıkça davet etmeyen ancak orayı terk etmenizi de istemeyen fisiltılar.

Bir odadan diğerine yürümenin bile zeminde hafif sarsıntılara neden olduğu 1800'lerden kalma ahşap bir evdeydik. Her yaz iki ay boyunca evimize farklı konularda çalışmalar yürüten yazar, profesör, akademisyen ve öğrenciler girip çıkardı. Bazen okuma seansları sırasında üst kata veya bahçeye gönderilsek de yüksek sesle okunan bu tuhaf yazıları kapıların ardından dinlemeye devam ederdik.

O gün yaşlı Nunu bahçedeki büyük mermer masayı meyvelerle donatmış, güzel bir yaz sofrası hazırlamıştı. Profesörün iki kızıyla çok iyi anlaşıyordum. Kızlar babalarıyla kasabanın merkezindeki kütüphaneye gitmişti. Öğleden sonra da göle yüzmeye gidecektik, dönmelerini bekliyordum. Nunu'nun hazırladığı nefis sofraya geldiklerinde onlara sürpriz olacaktı.

Üst katta, Nunu'nun yeni yıkadığı çamaşırların arasında temiz şort arıyordum. O sırada beyaz kapılı misafir odasından gelen fısıltıları duydum. Donakalmıştım. Anahtar deliğinin ardındaki ışık ve gölge oyunlarını uzaktan bile seçebiliyordum. Pencerenin önünde hareket eden bedenler, küçük kara anahtar deliğinin gökyüzündeki yıldızlar gibi titreşmesini sağlıyordu.

Etrafınızda neler olup bittiğini anlamamanın pek çok farklı yolu vardır elbette. Sorular sorabilir, çıkarımlar yapabilir, birtakım sonuçlar bekleyebilir veya vazgeçebilir, bilmeyi reddedebilirsiniz. Ancak bir şeye davetsizce tanık olmanın hacmi onu anlamaktan büyüktür. Bir şeyi anlamak insanın zihin dünyasını geliştiren bir erdem sayılabilir belki. Ancak tanıklık etmenin değişmez yasası bilgiyi geleceğe taşımaktır. Öğrenilen şey öğrenildiği yerde bırakılmalıdır. Bunun kolay bir haz olduğu sanılmasın. Yalnızca anahtar deliklerini amacından farklı bir şekilde kullanmak gibi fena zaaf- ları olanlar kendine bu huzursuzluğu layık görür.

Sabır bu işte hayati önem taşır. Fısıltıların belirgin birer kelimeye dönüşmesi için güçlü odaklanma gerekir. Bir de işin fiziksel boyutu var elbette. Anahtar deliğinin hizasına eğilmekle bir süre sonra sırt ve bel bölgesinde ağrılar, uyuşmalar meydana gelir. Bu yüzden ben genellikle diz çökerim, yumuşak bir havluyu –veya üzerimdeki bir hırka da olabilir– katlayıp dizlerimin altına yerleştiririm.

Kadın askılı beyaz bir elbise giymiş. Sandalyede hafif kaykılarak oturuyor, pencereden gelen esintiye karşı uzun ete-

ğini kucağında toplamış bacaklarını serinletiyor. Adam odanın içinde volta atıyor. Kadın ince bir kitabı yüzüne yelpaze yaparak,

“Sıkıldığımı kim söyledi? Hem evet, yaşam sıkıcıdır, dışarıda sürüp giden şu anlamsız şey... Yine de içinden kendime göre bir şeyler bulurum.”

“Ne olur bu odada hiçbir şey yapmadan, birlikte sessizce otursak? Dış dünyayı sonsuza dek reddederek.”

“(Adamı taklit ederek) ‘Birlikte sessizce otursak? Sonsuza dek?’ Ah canım. Yine bu evin, şu kayın ağaçlarının, seni hayran hayran dinleyen misafirlerinin havasına kapıldın, saçma konuşuyorsun.”

“Saçma olan senin yaşama uğraşım. Sonra şu resimler... Hepsi de yarım kalmış odalar dolusu tablo!”

“Yarım mı? Senin yarım yamalak hikâyelerinden iyidir. Tablolarım ancak bitince mi bitmiş sayılıyor? Öyleyse daha iyi, hiç dokunmam onlara.”

“Sahte tüm bunlar. Tek yapman gereken benimle birlikte olmak, öylece beklemek. Hiçbir şey yapmadan.”

“İnsan bir şey yapmadan nasıl yaşar?”

“Ancak bir şey yapmamayı seçerek hırs ve arzularından sıyrılırsan günahlarından arınırsın.”

“Şimdi anlaşıldı. Demek günahlarından arınmak için keşiş gibi yaşamanın işe yarayacağını düşünüyorsun. Sen de yazmayı bırak o halde. Neden yazıyorsun?”

“Yazmayacağım artık dedim. Tek kelime çıkmayacak kalemimden. Bu yaz belki de son buluşmamız... Önceden yazdıklarım gelince, öyle pişmanım ki. Elimde olsa yakarım hepsini.”

“E yak? Seni tutan yok. Boş laf. Yazdıklarını yüksek sesle okurken boğazın gururla şişiyor. Farkında değilsin sanırım?”

Adam dişlerini sıkıyor. Biraz sağ tarafa yürürse görüş alanından çıkacak. Anahtar deliğinin genişliği oraya kadar